

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1989-1990**

14 FEBRUARI 1990

**Ontwerp van wet betreffende de
bescherming van de persoon van de
geesteszieke**

AMENDEMENTEN**INHOUD**

Nrs.	Bladz.
3 Amendement van de heer Arts	2
4 Amendementen van de heer Baert c.s.	4
5 Amendementen van de Regering.	11

R. A 7901*Zie :*

Gedr. St. van de Senaat :
733 (1988-1989) : Nr. 1.
 Nr. 2: Verslag.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1989-1990**

14 FEVRIER 1990

**Projet de loi relatif à la protection
de la personne des malades mentaux**

AMENDEMENTS**SOMMAIRE**

Nos	Pages
3 Amendement proposé par M. Arts	2
4 Amendements proposés par M. Baert et consorts	4
5 Amendements présentés par le Gouvernement	11

R. A 7901*Voir :*

Documents du Sénat :
733 (1988-1989) : N° 1.
 N° 2: Rapport.

3. — AMENDEMENT VAN DE HEER ARTS

Art. 35

Het 1°, *b*, van dit artikel te doen vervallen.

Verantwoording

De in Commissie aanvaarde tekst onder artikel 35, 1°, *b*, geeft aan de Koning de toelating om de voorwaarden te bepalen met betrekking tot kwalifikatie, aanwijzing, enz... van de « geneesheren-diensthooften van de psychiatrische diensten ».

Uit de alinea 1° van hetzelfde artikel 35 blijkt duidelijk dat de in deze wet omschreven psychiatrische diensten, deze zijn die voldoen aan de normen en voorwaarden opgelegd door de ziekenhuiswet.

Uit de hoofding van hoofdstuk II « Behandeling in een ziekenhuis » en uit de vele verwijzingen in het commissieverslag (o.a. blz. 19, 58, 59, 137 en 147) blijkt het overduidelijk dat onder de bepaling van « psychiatrische dienst » in dit ontwerp dient verstaan, die dienst van een algemeen of psychiatrisch ziekenhuis die in het kader van de wetgeving op de ziekenhuizen als zodanig erkend is.

De verblijfkosten van de patiënten die opgenomen worden in zulke zogenaamde A en T psychiatrische diensten, worden geregeld door de ziekteverzekering. Daarom bepaalt artikel 34, tweede lid dat de kosten (van gedwongen plaatsing) ten laste zijn van de zieke en wordt er in het voorliggend ontwerp geen machtiging aan de Koning gegeven om hieromtrent nog iets te bepalen.

De betrokken geesteszieken zullen dus allen in een ziekenhuis opgenomen worden, en de geneesheren van die ziekenhuisdienst zullen voor de verzorging van deze patiënten op eenzelfde wijze betaald worden als voor de verzorging-behandeling van alle andere in de dienst opgenomen patiënten.

De thans geldende regeling is gesteund op een koninklijk besluit van 4 juni 1920 (*Belgisch Staatsblad* van 14 juli 1920) dat het artikel 3, 4°, der wet van 18 juni 1850 uitwerkt.

Samengevat (artikelen 2, 3 en 4) stelt dit koninklijk besluit dat:

- de Minister van Justitie een speciaal fonds opricht dat gespijsd wordt door een afhouding op het bedrag van de dagprijs, ter betaling van het salaris van de geneesheren van de krankzinnigeninstellingen en de bijkomende kosten van de geneeskundige dienst. Hij beheert het fonds en bepaalt de wijze van boekhouden;
- de Koning de afhoudingen en de stortingen bepaalt.

Het koninklijk besluit van 4 juni 1920 werd uitgevoerd en nader toegelicht door het koninklijk besluit van 1 september 1920 (*Belgisch Staatsblad* van 31 oktober 1920).

Het ministerieel besluit van 20 september 1976 (niet gepubliceerd), gewijzigd door de ministeriële besluiten van 4 augustus 1986 (*Belgisch Staatsblad* van 9 december 1986) en 6 mei 1988 (*Belgisch Staatsblad* van 7 juli 1988) werkt de vergoedingsregeling uit.

1. De verdeling van de som per instelling gebeurt volgens de volgende normen:

- 80 pct. wordt verdeeld in verhouding tot de duur van de prestaties van elkeen van de geneesheren;
- 6 pct. (30 pct. van 20 pct.) is bestemd voor de geneesheren-diensthooften.

3. — AMENDEMENT PROPOSE PAR M. ARTS

Art. 35

Supprimer le 1°, *b*, de cet article.

Justification

L'article 35, 1, *b*, du texte adopté par la Commission permet au Roi de déterminer les conditions relatives à la qualification, la désignation, etc., des « médecins-chefs de service psychiatrique ».

Il ressort clairement du 1° du même article 35 que les services psychiatriques définis dans cette loi sont ceux qui satisfont aux normes et conditions imposées par la loi sur les hôpitaux.

L'intitulé du chapitre II, « Du traitement en milieu hospitalier », ainsi que les nombreux renvois figurant dans le rapport de la Commission (notamment aux pages 19, 58, 59, 137 et 147) démontrent à suffisance qu'il faut entendre par « service psychiatrique », au sens du projet en discussion, le service d'un hôpital général ou psychiatrique qui est agréé comme tel dans le cadre de la législation sur les hôpitaux.

Les frais de séjour des patients admis dans de tels services psychiatriques appelés A et T sont réglés par l'assurance maladie. C'est pour cette raison que l'article 34, alinéa 2, dispose que les frais (de placement forcé) sont à charge du malade et que le projet en discussion n'habilite pas le Roi à encore prévoir la moindre disposition à ce sujet.

Les malades mentaux concernés seront donc tous admis dans un hôpital et les médecins de ce service hospitalier seront rémunérés, pour les soins donnés à ces patients, de la même façon que pour les soins et traitements de tous les autres patients admis dans le service.

La réglementation en vigueur actuellement se base sur un arrêté royal du 4 juin 1920 (*Moniteur belge* du 14 juillet 1920), qui met en œuvre l'article 3, 4°, de la loi du 18 juin 1850.

En résumé (articles 2, 3 et 4), cet arrêté royal dispose que:

- le Ministre de la Justice institue un fonds spécial alimenté par une retenue sur le montant du prix de la journée d'entretien, en paiement des traitements des médecins des établissements d'aliénés et des frais accessoires du service médical. Il administre le fonds et en règle le mode de comptabilité;
- le Roi détermine les retenues et les versements.

L'arrêté royal du 4 juin 1920 a été exécuté et détaillé par l'arrêté royal du 1er septembre 1920 (*Moniteur belge* du 31 octobre 1920).

L'arrêté ministériel du 20 septembre 1976 (non publié), modifié par les arrêtés ministériels des 4 août 1986 (*Moniteur belge* du 9 décembre 1986) et 6 mai 1988 (*Moniteur belge* du 7 juillet 1988), élabore les règles d'indemnisation.

1. La ventilation de la somme par établissement se fait selon les normes suivantes:

- 80 p.c. sont ventilés en proportion de la durée des prestations de chacun des médecins;
- 6 p.c. (30 p.c. de 20 p.c.) sont destinés aux médecins-chefs de service;

— 4 pct. (20 pct. van 20 pct.) is bestemd voor de hulpgeneesheren die geslaagd zijn voor het examen van geneesheer-diensthooft.

— 10 pct. (50 pct. van 20 pct.) wordt in verhouding tot de anciënniteit van de geneesheren verdeeld.

De uitbetaling geschiedt per trimester.

In plaats van een verhouding op de dagelden voor de storting, worden de dagelden nu integraal uitbetaald, waarna de instellingen een bepaalde som doorstorten aan het fonds. De som werd door het ministerieel besluit van 6 mei 1988 (*Belgisch Staatsblad* van 7 juli 1988) vastgesteld op 25 frank, gekoppeld aan de spindex 132,65 van de index der consumptieprijsen. Deze som geldt vanaf 1 januari 1988.

Anderzijds is de som forfaitair op 150 000 frank per jaar per geneesheer vastgesteld voor de instellingen die geen overeenkomst hebben gesloten zoals voorzien in de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Het ministerieel besluit van 6 mei 1988 is conform de nationale overeenkomst dd. 9 december 1987, gesloten tussen de psychiatrische instellingen en de verzekeringsinstellingen.

Het ministerieel besluit van 6 mei 1988 maakt het voorwerp uit van een vordering tot vernietiging bij de Raad van State, namelijk wegens strijdigheid met artikel 2 van het koninklijk besluit van 4 juni 1920, waarin duidelijk gesteld wordt dat de Koning (en niet de Minister) bevoegd is voor de bepaling van het bedrag dat aan het fonds uitgekeerd wordt.

Het is duidelijk dat heel dit systeem zonder voorwerp wordt, eens aanvaard is dat de geesteszieken allen in een door de ziekteverzekering — en ziekenhuiswet — aanvaarde psychiatrische dienst zullen opgenomen worden.

Er is geen specifieke bijkomende ereloonregeling nodig en het betrokken fonds kan — na afhandeling van de lopende gevallen — ophouden te bestaan.

De ziekenhuiswet, gecoördineerd op 7 augustus 1987, voorziet bovendien volledige reglementering in verband met geneesheren-diensthooften.

Iedere psychiatrische dienst heeft dus een geneesheer-diensthooft, aangeduid door de beheerder na advies van de medische raad éénsluitend het geëigende reglement van het ziekenhuis.

Deze geneesheer-diensthooft is éénsluitend artikel 106 van de jongste programmawet, waarbij artikel 17 van de wet op de ziekenhuizen wordt aangevuld, benoemd of aangewezen voor onbepaalde duur, behoudens andersluidend reglement.

De overgrote meerderheid van geneesheren-diensthooften van psychiatrische diensten zullen dus vast benoemd of aangewezen zijn. Zij zullen daardoor een bijzondere grote onafhankelijkheid hebben ten overstaan van collega's en beheerders.

Het zou een fout zijn om ingevolge artikel 35, 1°, b, van het huidig ontwerp de mogelijkheid te organiseren om naast de bestaande geneesheer-diensthooft, aangewezen of benoemd in het kader van de wet op de ziekenhuizen, een tweede geneesheer-diensthooft aan te wijzen of te benoemen. In één psychiatrische dienst, twee geneesheren-diensthooften voorzien, geeft aanleiding tot nutteloze verwarring.

De wetgever kan de door dit ontwerp eventueel vereiste bijkomende kwalificaties voor geneesheren-diensthooften beter aanwijzen binnen de wet op de ziekenhuizen.

— 4 p.c. (20 p.c. de 20 p.c.) sont destinés aux médecins auxiliaires qui ont réussi l'examen de médecin-chef de service;

— 10 p.c. (50 p.c. de 20 p.c.) sont répartis proportionnellement à l'ancienneté des médecins.

Le paiement se fait par trimestre.

Au lieu d'opérer une retenue sur les sommes journalières en vue du versement, les sommes journalières sont maintenant versées intégralement, après quoi les établissements visés versent à leur tour une certaine somme au fonds. La somme en question a été fixée à 25 francs par l'arrêté ministériel du 6 mai 1988 (*Moniteur belge* du 7 juillet 1988), et elle a été liée à l'indice pivot 132,65 des prix à la consommation. Cette somme est en vigueur à partir du 1er janvier 1988.

D'autre part, la somme en question a été fixée forfaitairement à 150 000 francs par an et par médecin pour les établissements qui n'ont pas conclu de convention au sens de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité. L'arrêté ministériel du 6 mai 1988 est conforme à la convention nationale du 9 décembre 1987 conclue entre les établissements psychiatriques et les organismes assureurs.

L'arrêté ministériel du 6 mai 1988 fait l'objet d'une requête en annulation auprès du Conseil d'Etat pour violation de l'article 2 de l'arrêté royal du 4 juin 1920 qui établit clairement que le Roi (et non pas le Ministre) a le pouvoir de fixer le montant à verser au fonds.

Il est évident que tout ce système deviendra sans objet une fois que l'on aura admis que tous les malades mentaux seront admis dans un service psychiatrique agréé par l'assurance maladie et par la loi sur les hôpitaux.

Point n'est besoin d'une réglementation supplémentaire spécifique concernant les honoraires et l'on pourra supprimer le fonds en question une fois que l'on aura achevé l'examen des cas pendants.

La loi sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987 prévoit en outre une réglementation complète concernant les médecins-chefs de service.

Chaque service psychiatrique a donc un médecin-chef de service désigné par le gestionnaire après avis du conseil médical conformément au règlement spécifique de l'hôpital.

Sauf réglementation contraire, ce médecin-chef de service est nommé ou désigné pour une durée indéterminée, conformément à l'article 106 de la dernière loi-programme qui complète l'article 17 de la loi sur les hôpitaux.

Les médecins-chefs de services psychiatriques seront donc pour la plupart nommés ou désignés à titre définitif. Ils jouiront donc de ce fait d'une indépendance particulièrement grande à l'égard de leurs collègues et des gestionnaires.

Ce serait une erreur d'organiser, en vertu de l'article 35, 1°, b, du projet actuel, la désignation ou la nomination d'un second médecin-chef en plus du médecin-chef de service existant, désigné ou nommé dans le cadre de la loi sur les hôpitaux. Prévoir deux médecins-chefs de service dans un seul service psychiatrique, c'est provoquer une confusion inutile.

Il est préférable que le législateur détermine dans le cadre de la loi sur les hôpitaux les qualifications supplémentaires qui seraient requises des médecins-chefs de service par le présent projet.

De tekst onder artikel 35, 1°, b, is eigenlijk voorgesteld en verdedigd naar analogie met de oude wetgeving. De realiteit is nu anders. Wanneer een nieuwe organisatie wordt opgericht, moet de vraag naar bestaansredenen van de oude organisatie worden gesteld.

A. ARTS.

*
* *

4. — AMENDEMENTEN VAN DE HEER BAERT c.s.

Art. 5

A. Paragraaf 1 van dit artikel te vervangen door de volgende bepalingen:

« § 1. Met het oog op een opneming ter observatie kan iedere belanghebbende een verzoekschrift indienen bij de vrederechter van de verblijfplaats of, bij gebreke daarvan, van de woonplaats van de zieke of bij gebreke daarvan nog bij de vrederechter van de plaats waar de zieke zich bevindt.

Dit verzoekschrift vermeldt, op straffe van nietigheid:

1. de dag, de maand en het jaar;
2. de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van de verzoeker, alsook de graad van verwantschap of de aard van de betrekkingen die er bestaan tussen de verzoeker en de persoon wiens plaatsing ter observatie wordt gevraagd;
3. het onderwerp van de vordering en in het kort de gronden ervan;
4. de naam, de voornaam, de verblijf- of woonplaats van de zieke of, bij gebreke daarvan, de plaats waar hij zich bevindt;
5. de aanwijzing van de rechter die ervan kennis moet nemen.

Het verzoekschrift moet, op straffe van nietigheid, worden ondertekend door de verzoeker of zijn advocaat.

Het verzoekschrift vermeldt bovendien, en voor zover mogelijk, de plaats en datum van geboorte van de zieke evenals, in voorkomend geval, de naam, de voornaam, de woonplaats en de hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordiger. »

B. Aan dit artikel een § 3 toe te voegen, luidende:

« § 3. De kennisgevingen of betekeningen aan de zieke zoals bepaald in deze wet die niet aan de persoon kunnen worden gedaan, geschieden aan de verblijfplaats of bij gebreke daarvan aan de woonplaats van de geadresseerde. »

Le texte de l'article 35, 1°, b, a en réalité été proposé et défendu par analogie avec l'ancienne législation. Aujourd'hui, la réalité est différente. Lorsqu'on met en place une nouvelle organisation, il faut s'interroger sur les raisons d'être de l'ancienne.

*
* *

4. — AMENDEMENTS PROPOSES PAR M. BAERT ET CONSORTS

Art. 5

A. Remplacer le § 1er de cet article par les dispositions suivantes:

« § 1er. En vue d'une mise en observation, toute personne intéressée peut adresser une requête écrite au juge de paix du lieu de la résidence, où à défaut, du lieu du domicile du malade ou, à défaut encore, au juge de paix du lieu où le malade se trouve.

Cette requête mentionne à peine de nullité:

1. les jour, mois et an;
2. les nom, prénom, profession et domicile du requérant ainsi que le degré de parenté ou la nature des relations qui existent entre le requérant et la personne dont la mise en observation est sollicitée;
3. l'objet de la demande et l'indication sommaire des motifs;
4. les nom, prénom, domicile ou résidence du malade ou, à défaut, le lieu où il se trouve;
5. la désignation du juge qui doit en connaître.

A peine de nullité, elle est signée par le requérant ou par son avocat.

La requête mentionne en outre, dans la mesure du possible, les lieu et date de naissance du malade ainsi que, le cas échéant, les nom, prénom, domicile et qualité de son représentant légal. »

B. Compléter cet article par un § 3, libellé comme suit:

« § 3. Les notifications ou significations au malade prévues par la présente loi qui ne peuvent être faites à personne ont lieu à la résidence ou, à défaut, au domicile du destinataire. »

Verantwoording

Om praktische redenen geniet het de voorkeur een orde van voorrang vast te stellen voor de bevoegdheid van de vrederechter waarbij in eerste orde de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke, in tweede orde van de vrederechter van de woonplaats van de zieke en in laatste orde de vrederechter van de plaats waar de zieke zich bevindt, wordt vastgelegd.

Deze keuze is verantwoord rekening houdend met verschillen- de voor de hand liggende praktische voordelen zoals de volgende:

De bevoegde vrederechter zal normaal deze zijn van het kanton waarin de zieke effectief verblijft. Aangezien de vrederechter gelast wordt met het bezoek van de zieke, vermijdt men aldus het probleem van een verplaatsing van de vrederechter buiten zijn kanton, men beperkt de tijdsduur van zijn verplaatsing evenals de kosten, en tenslotte vermijdt men het taalprobleem dat zich voor- doet wanneer de zieke verblijft in een kanton waarvan de taal verschillend is dan deze van het kanton in hetwelk hij zijn woon- plaats heeft.

Indien theoretisch de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen een oplossing biedt, zou dit echter op het praktische vlak vele moeilijkheden meebrengen gezien de korte termijnen die voorzien zijn.

De keuze van de verblijfplaats om de bevoegdheid van de vrede- rechter te bepalen vond men reeds terug in artikel 627, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek die als bevoegde rechter aanduidde « de rechter van de plaats waar het gesticht gelegen is, wanneer het gaat om vorderingen ingesteld op grond van artikel 17 van de wet van 18 juni 1850 op de regeling voor de krankzinnigen en strekkend tot ontslag van een krankzinnige. » Inderdaad zal de geesteszieke zich, in vele gevallen, reeds in een zorgenverstreckende inrichting bevinden.

In een andere bijzondere materie, namelijk de jeugdbescher- ming, is het dezelfde reden die aan de basis lag van artikel 44 van de wet van 8 april 1965 waarin wordt voorzien dat onverminderd de artikelen 350, 353 en 367, § 2, van het Burgerlijk Wetboek de territoriale bevoegdheid van de jeugdrechtbank bepaald wordt door de verblijfplaats van de ouders, voogden of degenen die de minderjarige onder hun bewaring hebben.

Om deze reden zal het noodzakelijk zijn een amendement te voorzien voor artikel 37, § 4, welke artikel 627 van het Gerechte- lijk Wetboek wijzigt om dit in overeenstemming te brengen met artikel 5, § 1.

Tenslotte was het aangewezen, rekening houdend met de voor- rang die wordt gegeven aan de bevoegdheid van de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke, te voorzien dat de kennisgevin- gen en betekeningen die aan de zieke moeten gedaan worden in toepassing van de wet zouden plaats hebben, wanneer deze niet aan de persoon konden worden gedaan, in eerste orde aan de verblijfplaats van de zieke en slechts in subsidiaire orde aan zijn woonplaats.

Dit houdt een afwijking in van artikel 35 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 6

Dit artikel te vervangen door de volgende bepa- ling:

« *Artikel 6.* Indien de territoriale onbevoegdheid van de vrederechter duidelijk is, verwijst deze de vor- dering binnen vierentwintig uren na de indiening van het verzoekschrift, naar de bevoegde vrederechter.

De vrederechter kan verklaren dat de vordering kennelijk nietig of niet-ontvankelijk is bij een vonnis dat wordt uitgesproken binnen dezelfde termijn. »

Justification

Il paraît préférable pour des raisons pratiques d'établir pour la saisine du juge de paix un ordre de priorité en faveur en premier lieu du juge de paix de la résidence du malade, en deuxième lieu du juge de paix du domicile du malade et en dernier lieu du juge de paix du lieu où le malade se trouve.

Ce choix se justifie en raison d'avantages pratiques évidents tels les suivants:

Le juge de paix saisi sera normalement celui du canton dans lequel le malade réside effectivement. Comme le juge de paix est chargé d'aller visiter le malade, on évite ainsi le problème du déplacement du juge de paix en dehors de son canton, on limite la durée de son déplacement de même qu'on écarte le problème lin- guistique rencontré lorsque le malade réside dans un canton dont la langue est différente de celle du canton dans lequel il est domici- lié.

Si sur le plan théorique la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues offre une solution, sur le plan pratique, étant donné la brièveté des délais prévus, cela entraînerait de nombreuses diffi- cultés.

Ce choix de la résidence pour établir la compétence du juge de paix se retrouvait déjà dans l'article 627, 6°, du Code judiciaire prévoyant comme compétent « le juge du lieu de la situation de l'établissement lorsqu'il s'agit de demandes formulées en vertu de l'article 17 de la loi du 18 juin 1850 sur le régime des aliénés et tendant à la sortie d'un aliéné. » En effet, dans beaucoup de cas, le malade mental se trouvera déjà dans un établissement de soins.

Dans une autre matière particulière, c'est-à-dire la protection de la jeunesse, la même raison est à l'origine de l'article 44 de la loi du 8 avril 1965 qui prévoit que, sans préjudice des articles 350, 353 et 367, § 2, du Code civil, la compétence territoriale du tribunal de la jeunesse est déterminée par la résidence des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde du mineur.

Pour cette raison, il sera nécessaire de prévoir un amendement à l'article 37, § 4, modifiant l'article 627 du Code judiciaire pour le mettre en concordance avec l'article 5, § 1er.

Enfin, en raison de la priorité donnée à la saisine du juge de paix de la résidence du malade, il a paru indiqué de prévoir que les notifications et significations qui doivent lui être faites en applica- tion de la loi, aient lieu lorsqu'elles ne peuvent être faites à per- sonne, en premier lieu à la résidence du malade et en ordre subsi- diaire à son domicile.

Il s'agit d'une dérogation à l'article 35 du Code judiciaire.

Art. 6

Remplacer cet article par la disposition suivante:

« *Article 6.* Si l'incompétence territoriale du juge de paix est évidente, celui-ci renvoie, dans les vingt- quatre heures du dépôt de la requête, la demande devant le juge de paix compétent.

Le juge de paix peut déclarer la demande manifes- tement nulle ou irrecevable par un jugement pro- noncé dans le même délai. »

Verantwoording

Het lijkt gewenst de twee leden van dit artikel van plaats te verwisselen.

Inderdaad zal de vrederechter die gevat wordt eerst zijn bevoegdheid onderzoeken alvorens zich uit te spreken over de kennelijke nietigheid of niet-ontvankelijkheid van de vordering.

Het eerste voorgestelde lid bevat een afwijking op artikel 640 van het Gerechtelijk Wetboek waarin gesteld wordt dat « wanneer een rechter ambtshalve een middel dient aan te voeren dat uit zijn onbevoegdheid voortkomt, hij de verwijzing gelast van de zaak naar de arrondissementsrechtbank opdat over het middel beslist wordt. »

Art. 8

In de Franse tekst, § 2, eerste lid, van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« Par pli judiciaire, le greffier notifie le jugement aux parties et les informe des voies de recours dont elles disposent. »

Verantwoording

De voorgestelde wijziging is van technische aard. Inderdaad past het niet in het Frans te stellen dat de griffier de rechtsmiddelen ter kennis brengt; hij brengt het vonnis ter kennis van de partijen en licht hen in over de rechtsmiddelen.

Art. 9

Het vijfde lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« Binnen vierentwintig uren na zijn beslissing geeft de procureur des Konings daarvan kennis aan de vrederechter van de verblijfplaats, of bij gebreke daarvan, van de woonplaats of, bij gebreke daarvan nog aan de vrederechter van de plaats waar de zieke zich bevindt en dient bij hem het verzoekschrift in, bedoeld in artikel 5. »

Verantwoording

De verantwoording is gelijk aan deze gegeven voor het amendement op artikel 5 wat betreft de voorrang die gegeven wordt aan de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke.

Art. 18

Paragraaf 1, derde lid, van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« De geneesheer deelt zijn beslissing mee aan de zieke en wijst er hem op dat hij hiertegen verzet kan doen. Hij deelt ze ook mee aan de vrederechter, aan de procureur des Konings evenals aan de directeur van de instelling; deze brengt de beslissing van de geneesheer-diensthooft per aangetekende brief ter kennis

Justification

Il paraît préférable d'inverser les deux alinéas de cet article.

En effet, le juge de paix saisi examine d'abord la question de sa compétence avant de se prononcer sur le caractère manifestement nul ou irrecevable de la demande.

Le premier alinéa proposé est une dérogation à l'article 640 du Code judiciaire disposant que « lorsqu'il appartient au juge de soulever d'office un moyen déduit de son incompétence, il ordonne le renvoi de la cause devant le tribunal d'arrondissement afin qu'il soit statué sur le moyen ».

Art. 8

Dans le texte français de cet article, remplacer le § 2, premier alinéa, par la disposition suivante:

« Par pli judiciaire, le greffier notifie le jugement aux parties et les informe des voies de recours dont elles disposent. »

Justification

La modification proposée est d'ordre technique. En effet, le greffier ne notifie pas les voies de recours; il notifie le jugement aux parties et les informe des voies de recours.

Art. 9

Remplacer le cinquième alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Dans les vingt-quatre heures de sa décision, le procureur du Roi en avise le juge de paix de la résidence, ou à défaut, du domicile du malade ou, à défaut encore le juge de paix du lieu où le malade se trouve et lui adresse la requête écrite visée à l'article 5. »

Justification

La justification est identique à celle donnée pour l'amendement à l'article 5, en ce qui concerne la priorité donnée au juge de paix de la résidence du malade.

Art. 18

Remplacer le § 1er, troisième alinéa, de cet article par la disposition suivante:

« Le médecin informe le malade de sa décision en lui indiquant qu'il peut former opposition. Il en informe également le juge de paix, le procureur du Roi ainsi que le directeur de l'établissement; ce dernier communique par pli recommandé la décision du médecin-chef de service au représentant légal du malade, à

van de wettelijke vertegenwoordiger van de zieke, van de advocaat en, in voorkomend geval, van de geneesheer en de vertrouwenspersoon die de zieke heeft gekozen, evenals van de persoon die de opname ter observatie heeft gevraagd.»

Verantwoording

Het is noodzakelijk eveneens de vrederechter en de procureur des Konings te verwittigen van de beslissing tot overbrenging gezien de controleopdracht die hen werd toevertrouwd krachtens artikel 33.

Art. 20

Het eerste lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« De persoon die de opname ter observatie heeft gevraagd, kan, binnen vijf dagen na de toezending van de aangetekende brief waarin hem wordt medegedeeld dat de geneesheer-diensthooft het verder verblijf niet langer nodig acht, tegen die beslissing verzet doen, bij verzoekschrift gericht tot de bevoegde vrederechter. »

Verantwoording

Dit amendement volgt uit de voorgestelde inlassing van het artikel 34bis.

Het is er een gevolg van. Er wordt voorgesteld de woorden « die tot plaatsing ter observatie en verder verblijf heeft beslist » te vervangen door « bevoegde ». Inderdaad, in toepassing van het artikel 34bis, zal de bevoegde vrederechter niet altijd deze zijn die beslist heeft over de inobservatiestelling en het verder verblijf.

Art. 21

Het tweede en derde lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepalingen:

« Op verzoek van de geneesheer-diensthooft of van enige belanghebbende kan de vrederechter de zieke in diens belang toevertrouwen aan een andere persoon, na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings en na de wettelijke vertegenwoordiger te hebben gehoord. Deze beslissing blijft van kracht tot ze door de vrederechter wordt ingetrokken.

Van die beslissing wordt bij gerechtsbrief kennis gegeven aan de verzoeker, aan de zieke en aan zijn wettelijke vertegenwoordiger en aan de persoon onder wiens gezag hij wordt geplaatst; zij wordt medegedeeld aan de procureur des Konings en aan de vrederechter in wiens rechtsgebied de zieke is ingeschreven in het bevolkings- of vreemdelingenregister. »

Verantwoording

Er wordt voorgesteld in het tweede lid de woorden « die de beslissing heeft genomen » te schrappen.

l'avocat, et le cas échéant, au médecin et à la personne de confiance choisis par le malade, ainsi qu'à la personne qui a demandé la mise en observation. »

Justification

Il paraît indiqué d'informer également le juge de paix et le procureur du Roi de la décision de transfert étant donné la mission de contrôle qui leur est attribuée en vertu de l'article 33.

Art. 20

Remplacer le premier alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Dans les cinq jours de l'envoi de la lettre recommandée communiquant la décision par laquelle le médecin-chef de service met fin au maintien, la personne qui a demandé la mise en observation peut former opposition à cette décision, par requête adressée au juge de paix compétent. »

Justification

Cet amendement résulte de l'insertion proposée de l'article 34bis.

Il en est une conséquence. Il est proposé de remplacer les mots « qui a décidé de la mise en observation et du maintien » par « compétent ». En effet, en application de l'article 34bis, le juge de paix compétent ne sera pas toujours celui qui a décidé de la mise en observation et du maintien.

Art. 21

Remplacer les deuxième et troisième alinéas de cet article par les dispositions suivantes:

« Sur demande du médecin-chef de service ou de tout intéressé, le juge de paix peut, après avoir pris l'avis du procureur du Roi et entendu le représentant légal du malade, confier celui-ci, dans son intérêt, à toute autre personne. Cette décision reste d'application jusqu'à ce que le juge de paix la rapporte.

Cette décision est notifiée par pli judiciaire au demandeur, au malade et à son représentant légal et à la personne sous l'autorité de laquelle il est placé; elle est portée à la connaissance du procureur du Roi et du juge de paix dans le ressort duquel le malade est inscrit au registre de la population ou à celui des étrangers. »

Justification

Il est proposé au deuxième alinéa de supprimer les mots « qui a pris la décision ».

De verantwoording van deze wijziging is gelijk aan deze gegeven voor het amendement aan artikel 20.

Inderdaad, ten gevolge van de voorgestelde inlassing van artikel 34bis, zal de rechter waarvan sprake in dit artikel, niet noodzakelijk deze zijn die de beslissing heeft genomen.

Wat betreft het derde lid is het noodzakelijk een materiële vergissing weg te werken en niet alleen rekening te houden met de wettelijke vertegenwoordiger doch evenzeer, zoals dit wordt uitgedrukt in het eerste lid, met de persoon onder wiens gezag de minderjarige of de onbekwaamverklaarde werd geplaatst vóór het nemen van de maatregelen in toepassing van deze wet. De minderjarige of de onbekwaamverklaarde konden inderdaad toevertrouwd zijn aan een andere persoon dan hun wettelijke vertegenwoordiger.

Art. 22

Het derde lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« De persoon die de opnemings ter observatie heeft gevraagd wordt bij gerechtsbrief in de zaak betrokken met een uitnodiging om te verschijnen. »

Verantwoording

Het lijkt aangewezen om de wijze te omschrijven waarop de persoon die de in observatiestelling heeft gevraagd in de zaak wordt geroepen. Deze formulering stemt overeen met deze bepaald in artikel 1390ter, lid 2, Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het in de zaak roepen van de derde belanghebbende ter zake van sommendelegatie.

Het betreft geen wijziging ten gronde. De aangebrachte verduidelijkingen zijn van praktische aard.

Art. 23

Het eerste lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« Wanneer beschermingsmaatregelen noodzakelijk blijken, maar de toestand van de geesteszieke en de omstandigheden niettemin verpleging in een gezin toelaten, kan te dien einde iedere belanghebbende een verzoekschrift overeenkomstig artikel 5 indienen bij de vrederechter van de verblijfplaats of, bij gebreke daarvan, van de woonplaats van de zieke of bij gebreke daarvan nog bij de vrederechter van de plaats waar de zieke zich bevindt. »

Verantwoording

De toelichting is gelijk aan deze gegeven voor het amendement aan artikel 5 wat betreft de voorrang die gegeven wordt aan de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke.

Art. 27

Dit artikel te doen vervallen.

La justification de cette modification est identique à celle donnée pour l'amendement à l'article 20.

En effet, suite à l'insertion proposée de l'article 34bis, le juge dont il est question dans le présent article ne sera pas nécessairement celui qui a pris la décision.

Il convient, en ce qui concerne le troisième alinéa, de remédier à une erreur matérielle et de ne pas se référer au représentant légal uniquement, mais bien, comme cela figure au 1er alinéa, à la personne sous l'autorité de laquelle le mineur ou l'interdit était confié avant la prise de mesures décidées en application de la présente loi. Le mineur ou l'interdit peuvent en effet avoir été confiés à une personne autre que leur représentant légal.

Art. 22

Remplacer le troisième alinéa de cet article par la disposition suivante:

« La personne qui a demandé la mise en observation est appelée à la cause par notification sous pli judiciaire avec invitation à comparaître. »

Justification

Il paraît indiqué de préciser la façon dont la personne qui a demandé la mise en observation est appelée à la cause. Cette formulation est conforme à celle figurant à l'article 1390ter, alinéa 2, du Code judiciaire concernant la mise à la cause de tiers intéressés en matière de délégation de sommes.

Il ne s'agit pas d'une modification de fond. Les précisions apportées sont d'ordre pratique.

Art. 23

Remplacer le premier alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Lorsque des mesures de protection s'avèrent nécessaires, mais que l'état d'un malade mental et les circonstances permettent néanmoins de le soigner dans une famille, tout intéressé peut présenter à cet effet, conformément à l'article 5, une requête au juge de paix de la résidence, ou à défaut, du domicile du malade, ou à défaut encore, au juge de paix du lieu où celui-ci se trouve. »

Justification

La justification est identique à celle donnée pour l'amendement à l'article 5, en ce qui concerne la priorité donnée au juge de paix de la résidence du malade.

Art. 27

Supprimer cet article.

Verantwoording

Het lijkt aangewezen om de inhoud van dit artikel over te brengen in de algemene bepalingen om het artikel eveneens toepasselijk te maken op de overbrenging in het kader van de plaatsing in ziekenhuisverband. Er wordt dan ook voorgesteld om de inhoud van dit artikel over te brengen in een nieuw artikel 34*bis*.

Art. 31

A. Paragraaf 5 van dit artikel aan te vullen met de woorden « of aan de persoon die werd aangewezen om de zieke te bewaken ».

B. Dit artikel aan te vullen met een § 6 (nieuw), luidende:

« § 6. De procureur des Konings vervolgt de tenuitvoerlegging van het vonnis op de door de Koning bepaalde wijze. »

Verantwoording

Het is noodzakelijk dat de persoon die in toepassing van artikel 23, § 1, tweede lid, werd aangeduid om over de zieke te waken wanneer deze verpleegd wordt in een gezin, eveneens wordt op de hoogte gesteld van het vonnis of van het ontbreken van het vonnis.

Zoals in eerste aanleg werd voorzien dat de procureur des Konings de tenuitvoerlegging van het vonnis vervolgt, is het eveneens noodzakelijk dit te voorzien voor de beroepsprocedure.

Art. 31*bis* (nieuw)

Een artikel 31*bis* (nieuw) in te voegen, luidende:

« Artikel 31*bis*. De termijn om zich in cassatie te voorzien is één maand vanaf de kennisgeving van het vonnis. »

Verantwoording

Het lijkt noodzakelijk de voorziening in cassatie expliciet te regelen in de wet aangezien het in het belang is van de zieke die bijvoorbeeld onder een beschermingsmaatregel zou vallen tegen zijn wil, na een beslissing in beroep, om de gewone voorzieningstermijn te beperken.

Art. 34

Het tweede lid van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« De kosten van vervoer, opnemings, verblijf en behandeling in een psychiatrische dienst, of in een gezin, en van eventuele overbrenging naar een andere dienst of een ander gezin, komen ten laste van de zieke. »

Verantwoording

Hierbij wordt een vergetelheid rechtgezet door te voorzien dat het lid toepasselijk is eveneens op de overbrenging van een zieke naar een ander gezin.

Justification

Il paraît indiqué de faire figurer le contenu de cet article dans les dispositions générales pour qu'il s'applique également au transfert qui a lieu dans le cadre du placement en milieu hospitalier. Il est dès lors proposé de faire figurer le contenu de cet article dans un nouvel article intitulé 34*bis*.

Art. 31

A. Compléter le § 5 de cet article par les mots « ou à la personne désignée pour veiller sur le malade ».

B. Compléter cet article par un § 6 (nouveau), libellé comme suit:

« § 6. Le procureur du Roi poursuivra l'exécution du jugement suivant les modalités définies par le Roi. »

Justification

Il convient que soit également informée du jugement ou de l'absence de jugement la personne chargée, en application de l'article 23, § 1er, deuxième alinéa, de veiller sur le malade lorsque ce dernier est soigné dans une famille.

Comme il a été prévu en première instance que le procureur du Roi poursuivra l'exécution de la décision, il convient de le prévoir également pour la procédure d'appel.

Art. 31*bis* (nouveau)

Insérer un article 31*bis* (nouveau), rédigé comme suit:

« Article 31*bis*. Le délai pour se pourvoir en cassation est d'un mois à partir de la notification du jugement. »

Justification

Il paraît opportun de régler explicitement dans la loi le recours en cassation car il est de l'intérêt du malade, faisant par exemple suite à une décision d'appel, l'objet d'une mesure de protection contre son gré, de réduire le délai habituel d'introduction du pourvoi.

Art. 34

Remplacer le deuxième alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Les frais de transport, d'admission, de séjour et de traitement dans un service psychiatrique ou dans une famille ainsi que ceux du transfert éventuel à un autre service ou dans une autre famille sont à charge du malade. »

Justification

Il convient de remédier à un oubli manifeste en prévoyant que cet alinéa s'applique également au transfert du malade dans une autre famille.

Art. 34bis (nieuw)

Een artikel 34bis (nieuw) in te voegen, luidende:

« *Artikel 34bis.* Indien de zieke in een ander kanton wordt geplaatst tengevolge van een beslissing tot verder verblijf of een definitieve beslissing van overbrenging, stuurt de vrederechter het dossier aan zijn collega van het kanton waar de zieke naar verwezen wordt. De laatstgenoemde vrederechter wordt bevoegd. »

Verantwoording

Dit amendement is een gevolg van de voorrang van bevoegdheid die wordt gegeven aan de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke. Enerzijds lijkt het aangewezen het principe bevat in artikel 27 betreffende de plaatsing in een familie en waarbij voorzien wordt dat indien de zieke wordt overgebracht naar een ander kanton, de vrederechter van dit laatste kanton bevoegd wordt, uit te breiden tot de plaatsing in ziekenhuisverband.

Anderzijds lijkt het eveneens aangewezen te voorzien dat, indien tengevolge van een beslissing van verder verblijf de zieke wordt geplaatst in een ander kanton, de vrederechter die de beslissing tot verder verblijf heeft genomen, het dossier overmaakt aan zijn collega van het kanton waarin de zieke wordt geplaatst en dat deze laatste rechter bevoegd wordt.

Deze wijzigingen zullen bovendien de controle-opdracht, die aan de vrederechter wordt toegekend krachtens artikel 33, vergemakkelijken.

Art. 35

Het 1°, c), van dit artikel te vervangen door de volgende bepaling:

« de maatregelen die genomen moeten worden om het vervoer of de overbrenging van zieken ingevolge beschermingsmaatregelen genomen met toepassing van deze wet, te verzekeren. »

Verantwoording

Het was noodzakelijk een vergetelheid recht te zetten m.b.t. de overbrenging van de zieken verpleegd in een gezin. Het lijkt aangewezen een algemene term te gebruiken die de verschillende gevallen van vervoer van de zieken die het voorwerp zijn van beschermingsmaatregelen omvatten.

Art. 37

Het 6° van artikel 627 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals voorgesteld door § 4 van dit artikel, te vervangen door de volgende bepaling:

« 6° wanneer het gaat om vorderingen ingesteld krachtens de wet van ... betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, naar gelang van het geval, de rechter van de verblijfplaats, of bij

Art. 34bis (nouveau)

Insérer un article 34bis (nouveau), rédigé comme suit:

« *Article 34bis.* Si le malade est placé dans un autre canton suite à une décision de maintien ou à une décision définitive de transfert, le juge de paix envoie le dossier à son collègue dans le canton duquel le malade est envoyé. Ce dernier juge devient compétent. »

Justification

Cet amendement est une conséquence de la priorité de compétence accordée au juge de paix de la résidence du malade. D'une part, il paraît indiqué d'étendre au placement en milieu hospitalier le principe contenu à l'article 27 concernant le placement en famille en prévoyant que si le malade est transféré dans un autre canton, le juge de paix de ce dernier canton devient compétent.

D'autre part, il paraît également indiqué de prévoir que si suite à une décision de maintien le malade est placé dans un autre canton, le juge de paix qui a pris la décision de maintien envoie le dossier à son collègue dans le canton duquel le malade est placé et que ce dernier juge devienne compétent.

Ces modifications faciliteront en outre la mission de contrôle confiée au juge de paix à l'article 33.

Art. 35

Remplacer le 1°, c), de cet article par la disposition suivante:

« des mesures à prendre pour assurer le transport ou le transfert des malades en raison de mesures de protection prises en application de la présente loi. »

Justification

Il convient de remédier à un oubli concernant le transport des malades soignés en milieu familial. Il paraît préférable de se limiter à un terme général couvrant les divers cas de transport des malades faisant l'objet de mesures de protection.

Art. 37

Remplacer le 6° de l'article 627 du Code judiciaire, tel qu'il est proposé par le § 4 de cet article, par la disposition suivante:

« 6° lorsqu'il s'agit de demandes formulées en vertu de la loi du ... relative à la protection de la personne des malades mentaux, selon le cas, le juge de la résidence ou à défaut du domicile ou à défaut encore le

gebreke daarvan de woonplaats van de zieke, of bij gebreke daarvan nog de rechter van de plaats waar de zieke zich bevindt, of in de gevallen waar dit aldus door die wet wordt bepaald, de rechter van de plaats waar de zieke wordt verzorgd of geplaatst is.»

Verantwoording

De toelichting is gelijk aan deze gegeven voor het amendement aan artikel 5, wat betreft de voorrang gegeven aan de vrederechter van de verblijfplaats van de zieke.

F. BAERT.
L. HERMAN-MICHELSENS.
A. ARTS.
E. CEREXHE.
S. MOUREAUX.
P. PATAER.
J. DELRUELLE-GHOBERT.

*
* *

5. — AMENDEMENTEN VAN DE REGERING

Art. 12

A. Het 1, derde lid, van dit artikel te vervangen als volgt:

« De artikelen 7 en 8 zijn mede van toepassing tenzij het verzoek kennelijk ongegrond is en geen enkel nieuw betekenisvol element bevat; het advies van de geneesheer-diensthooft wordt steeds gevraagd. »

B. Het 3 van dit artikel te vervangen als volgt:

« Hetzij de geneesheer-diensthooft die in een gemotiveerd verslag vaststelt dat de toestand van de zieke deze maatregel niet langer rechtvaardigt. Hij deelt zulks mee aan de zieke en aan de directeur van de instelling. Deze laatste verwittigt de magistrat die de beslissing genomen heeft, de vrederechter voor wie de zaak aanhangig is, de Procureur des Konings, evenals de persoon die de opneming ter observatie heeft gevraagd. »

C. Het tweede lid van dit artikel te vervangen als volgt:

« De vonnissen en beslissingen vermeld in dit artikel zijn niet vatbaar voor enig rechtsmiddel, uitgezonderd de vonnissen die het verzoek kennelijk ongegrond verklaren. »

juge du lieu où le malade se trouve, ou dans le cas où il en est ainsi décidé par la loi précitée, le juge du lieu où le malade est soigné ou a été placé. »

Justification

La justification est identique à celle donnée pour l'amendement à l'article 5, en ce qui concerne la priorité donnée au juge de paix de la résidence du malade.

*
* *

5. — AMENDEMENTS PROPOSES PAR LE GOUVERNEMENT

Art. 12

A. Remplacer le 1, troisième alinéa, de cet article, par la disposition suivante:

« Les articles 7 et 8 sont applicables à moins que la requête ne soit manifestement mal fondée et qu'elle ne contienne aucun élément nouveau significatif; l'avis du médecin-chef de service est toujours demandé. »

B. Remplacer le 3 de cet article par la disposition suivante:

« Soit le médecin-chef de service qui constate dans un rapport motivé que l'état du malade ne justifie plus cette mesure. Il en informe le malade et le directeur de l'établissement. Ce dernier avertit le magistrat qui a pris la décision, le juge de paix saisi, le Procureur du Roi, ainsi que la personne qui a demandé la mise en observation. »

C. Remplacer le deuxième alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Les jugements et décisions visés au présent article ne sont pas susceptibles de recours, à l'exception des jugements ayant déclaré la requête manifestement mal fondée. »

Verantwoording

Aangezien de vrederechter door de zieke kan gevat worden door een vordering om een einde te stellen aan de observatieperiode voor het verstrijken van de termijn van 40 dagen, zou men kunnen vrezen dat de zieke gedurende deze termijn dergelijke vordering verschillende malen zou indienen.

Het lijkt dan ook aangewezen, in afwezigheid van nieuwe belangwekkende elementen, om de vrederechter die gevat wordt door kennelijk ongegronde vorderingen toe te laten, voor het nemen van zijn beslissing, geen toepassing te maken van de artikelen 7 en 8 waarvan de procedure vrij zwaar is.

Men vindt deze redenering trouwens reeds in andere wetgevingen waaronder artikel 1321 Gerechtelijk Wetboek waarin voorzien wordt bij de rechtspleging inzake uitkeringen tot levensonderhoud dat de rechter die gevat wordt door een vordering tot toekenning, verhoging, verlaging of afschaffing van een uitkering tot levensonderhoud een zitting bepaalt waartoe de verweerder wordt opgeroepen, tenzij het verzoek kennelijk ongegrond is.

Het is eveneens noodzakelijk te voorzien dat de Procureur des Konings wordt ingelicht van de beslissing van beëindiging van de in observatiestelling tengevolge van een beslissing van de geneesheer-diensthooft. Indien dit niet het geval zou zijn, zou het zich kunnen voordoen dat hij overgaat tot uitvoering van het vonnis tot in observatiestelling, terwijl de zieke reeds werd vrijgelaten.

Tenslotte is het aangewezen om, tengevolge van de wijziging die werd aangebracht aan 1, derde lid, en waardoor de toepassing van de artikelen 7 en 8 door de vrederechter kan worden opzij geschoven wanneer het verzoek hem kennelijk ongegrond lijkt en dat er geen enkel nieuw kenmerkend element is, te voorzien dat de persoon die de vrederechter heeft gevat, beroep zou kunnen instellen tegen deze beslissing. Aangezien de waarborg van de artikelen 7 en 8 in dit geval niet aanwezig zijn, is het inderdaad nodig voor deze hypothese af te wijken van het principe dat door de Commissie werd weerhouden en bevat zit in het laatste lid van het artikel, en waarbij gesteld wordt dat de in dit artikel bedoelde vonnissen en beslissingen niet kunnen worden aangevochten.

Art. 33

De tweede volzin van dit artikel te vervangen als volgt:

« De magistraten en de geneesheren die hiertoe opdracht hebben gekregen van de bevoegde overheden, alsmede de deskundigen aangewezen door de rechtbank, hebben toegang tot de psychiatrische diensten; zij kunnen zich de registers, gehouden ter uitvoering van deze wet en alle stukken die zij nodig hebben voor het volbrengen van hun taak, doen voorleggen. »

Verantwoording

In het oorspronkelijk wetsontwerp was de vrije toegang tot de inrichtingen voorzien voor alle personen die een controleopdracht hadden, evenals het zich laten voorleggen van de registers en bescheiden, waarvan de inzage nodig is voor hun zending.

De memorie van toelichting herinnerde eraan dat deze redactie moest toelaten het vertrouwelijk karakter van het medisch dossier te vrijwaren.

In het kader van de behandeling van de zieke is het belangrijk het vertrouwen te bewaren tussen de zieke en de geneesheer als essentieel element van de zorgen die aan de zieke moeten worden besteed.

Justification

Le juge de paix pouvant être saisi par le malade d'une demande de mettre fin à l'observation avant l'expiration du délai de 40 jours, l'on peut craindre que le malade introduise durant ce délai une telle demande à de nombreuses reprises.

Il paraît dès lors indiqué, en l'absence d'éléments nouveaux significatifs, de permettre au juge de paix saisi de demandes manifestement mal fondées de ne pas devoir, pour prendre sa décision, faire application des articles 7 et 8 dont la procédure est assez lourde.

Ce raisonnement se retrouve déjà dans d'autres législations, par exemple dans l'article 1321 Code judiciaire qui prévoit dans la procédure des pensions alimentaires que le juge, saisi par requête d'une demande en allocation, majoration, réduction ou suppression de pension alimentaire, fixe une audience pour laquelle le défendeur est convoqué, à moins que la requête ne soit manifestement mal fondée.

Il convient également de prévoir que lorsque la mise en observation prend fin suite à une décision du médecin-chef de service, le Procureur du Roi soit informé de cette décision. En l'absence de cette information, il pourrait poursuivre l'exécution du jugement de mise en observation alors que le malade a été libéré.

Enfin, il paraît indiqué, suite à la modification apportée au 1, troisième alinéa, en vertu de laquelle l'application des articles 7 et 8 peut être écartée par le juge de paix lorsque la requête lui paraît manifestement mal fondée et qu'il n'y a pas d'élément nouveau significatif, de prévoir que la personne qui a saisi le juge de paix puisse faire appel de cette décision. En effet, la garantie des articles 7 et 8 n'existant pas dans ce cas, il convient de déroger pour cette hypothèse au principe retenu par la Commission et contenu dans le dernier alinéa de l'article, en vertu duquel les jugements et décisions visés à cet article ne sont pas susceptibles de recours.

Art. 33

Remplacer la seconde phrase de cet article par ce qui suit:

« Les magistrats et les médecins investis de cette mission par les autorités compétentes, ainsi que les experts désignés par le tribunal ont accès aux services psychiatriques; ils peuvent se faire présenter les registres tenus en exécution de la présente loi et tous documents nécessaires à l'exécution de leur mission. »

Justification

Dans le projet de loi d'origine était prévu le libre accès à l'établissement des personnes investies d'une mission de contrôle, ainsi que la présentation des registres et documents dont l'examen est nécessaire pour leur mission.

L'exposé des motifs rappelait que cette rédaction visait à protéger le caractère confidentiel du dossier médical.

Dans le cadre du traitement du malade, il est important de garder la confiance entre le malade et le médecin, comme élément essentiel de soins à lui apporter.

Anderzijds is het noodzakelijk een controle te voorzien door de magistraten en geneesheren zoals voorzien in artikel 33. De controle moet kunnen uitgeoefend worden op een aangepaste wijze en de redactie voorziet dus de controle van « alle stukken die zij nodig hebben voor het volbrengen van hun taak ».

Aangezien het overigens een controle betreft die o.a. door geneesheren-inspecteurs wordt uitgeoefend hiertoe aangewezen door de overheden bevoegd krachtens de artikelen 59bis en 59ter van de Grondwet, en de magistraten steeds een geneesheer kunnen vragen om een bijzondere controle uit te oefenen, *in casu* van het medisch dossier, is er geen reden om af te wijken van de algemene regel m.b.t. het vertrouwelijk karakter van het medisch dossier.

De Minister van Justitie,

M. WATHELET.

D'autre part, il est nécessaire de prévoir un contrôle par les magistrats et médecins prévus à l'article 33. Le contrôle doit pouvoir se faire de manière adéquate et la rédaction prévoit donc le contrôle de « tous les documents nécessaires à l'exécution de leur mission ».

Comme il s'agit par ailleurs d'un contrôle effectué entre autres par des médecins-inspecteurs investis de cette mission par les autorités compétentes en vertu des articles 59bis et 59ter de la Constitution, et que les magistrats peuvent toujours demander un médecin pour effectuer un contrôle particulier, en l'occurrence d'un dossier médical, il n'y a pas lieu de déroger à la règle générale concernant le caractère confidentiel du dossier médical.

Le Ministre de la Justice,

M. WATHELET.